

[Dorte Bennedsen]

demokratiet i dette, men det ville også være fint, hvis der kom noget konkret og aktivt ud af enigheden.

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Til det sidste vil jeg sige, at jeg talte på regeringens vegne, og derfor vil jeg finde ud af, hvordan det rent praktisk skal håndteres; men det var et aktivt tilsagn.

I spørgsmålet om disse stoffer synes jeg, det er meget relevant at få at vide, hvor det halve kg anvendes, og om det anvendes på forskningslaboratorier eller ej, og det ved jeg faktisk ikke her og nu, så det kan jeg ikke sige noget om. Jeg har en oversigt over antal kg, men jeg mener ikke, der foreligger en oversigt over, hvor stofferne anvendes, og det synes jeg selvfølgelig er helt relevant. Det er også den diskussion, jeg gerne vil have, for så kan vi måske finde ud af, hvor det er, vi skal sætte ind.

Så vil jeg gerne sige til hr. Gade om strategien: Jeg er enig i, at det afgørende er, at vi får lavet en samlet strategi; det er der behov for. Jeg synes, sagen om opløsningsmidlerne er en meget fin illustration. Vi havde ingen samlet strategi – jeg skal ikke sige noget om, hvem der ikke havde en samlet strategi, men vi havde den i hvert fald ikke efter min opfattelse – og jeg må sige, at det ville have ført til et flop, hvis jeg var kørt videre med den. Sådan vurderer jeg det.

Dermed være ikke sagt, at man ikke som led i en samlet strategi kan gøre noget, men så er det bare den offensive strategi, man skal føre frem, og så må vi diskutere med de mennesker med forskellige synspunkter, man nu har andre steder, dér hvor vi møder andre mennesker, og finde frem til, hvad vi tror virker bedst.

Dernæst vil jeg gerne sige til hr. Gade, at jeg ikke har forsøgt at argumentere nationalt. Af de 8 stoffer, der er nævnt i bilaget, er de 6 undervejs. Så er der sådan set kun to tilbage, og derfor har jeg overhovedet ikke betvivlet, at de hører til i gruppe 1. Jeg har kun stille – næsten stille – sagt, at de 6 altså er undervejs. Skal vi så begynde at trække på sikkerhedsklausulen for dem, eller skal vi ikke? Jeg har så taget de andre 8 stoffer ud og sagt: Jamen er det hensigtsmæssigt at gøre det, er det den rigtige strategi, eller er det ikke? Det synes jeg vi skal tage en åben diskussion om i udvalget. Den er jeg i hvert fald indstillet på at komme til, hvis udvalget ønsker det.

Så er der spørgsmålet om at komme ud af bindingerne i 1979-vedtagelsen. Det var måske lidt drilleri, men jeg vil bare sige, at jeg i hvert fald ikke selv på det tidspunkt var dybt involveret i det. Jeg tror ikke engang, jeg var i Folketinget i 1979, da den beslutning blev taget. Jeg vil bare nøgternt sige, at vi må se at finde en vej ud. Det er klart, at siden 1986 har sagerne stillet sig lidt anderledes, fordi vi har fået miljøgarantien, altså 100 A, stk. 4, osv., og det vil sige, at der måske er nye muligheder.

Det, der hele tiden er problemet, er, at det er meget svært at ændre noget med tilbagevirkende kraft, men på et tidspunkt kan det være, at vi kan finde en vej alligevel, og den er jeg villig til at prøve at drøfte. Jeg synes ikke, jeg i hvert fald umiddelbart kunne finde en vej i forbindelse med opløsningsmiddelsagen, men det er jo ikke ensbetydende med, at vi ikke kan finde én, hvis vi arbejder lidt mere systematisk med det og finder ud af, hvad er det for områder, vi gerne vil sætte ind på.

For mig er de kræftfremkaldende stoffer, opløsningsmidlerne, gode eksempler på områder, hvor Danmark bør sætte ind, og hvor jeg også tror vi kan få effekt. Men jeg tror, vi kan få størst effekt, hvis vi virkelig arbejder kvalificeret med det og er rimelig enige meget bredt om, hvad det er for strategi, vi skal tilrettelægge. Så vil jeg føle, at jeg – i hvert fald så længe det er mig, der varetager den side af sagen – får den største påvirkningsmulighed over for mine kollegaer i EF-Ministerrådet, som er meget lydhøre over for Danmark. Det har jeg jo oplevet at de er, og derfor vil jeg så nødig sætte denne lydhørhed over styr, og det føler jeg man kan komme til, hvis man kører for nationalt, om man vil for nationalt-populistisk, på det.

Lad os tage en diskussion om det, og så vil jeg så bare bede jer: Lige så vel som jeg vil høre på, hvad I siger, vil jeg også håbe på, at I vil prøve at høre på, hvad jeg siger, hvad det er for nogle erfaringer, jeg synes jeg har på nuværende tidspunkt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling
vedtoges uden afstemning.